

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2006/115/EB

2006 m. gruodžio 12 d.

dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį, 55 ir 95 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos (1),

kadangi:

(1) 1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 92/100/EEB dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje (2) buvo keletą kartų iš esmės keičiama (3). Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

(2) Autorių kūrinių nuoma ir panauda bei gretutinių teisių objektų apsauga tampa vis svarbesnė visų pirma autoriams, atlikėjams ir fonogramų bei filmų gamintojams. Piratavimas kelia vis didesnę grėsmę.

(3) Tinkama autorių kūrinių ir gretutinių teisių objektų panaudos ir nuomos teisių bei teisių fiksuoti, platinti bei teisių viešai transliuoti ir viešai paskelbti visuomenei gretutinių teisių objektus apsauga gali būti atitinkamai vertinama kaip ekonominiam bei kultūriniam Bendrijos vystymuisi labai svarbus veiksnys.

(4) Autorių teisių ir gretutinių teisių apsauga turi prisitaikyti prie tokių naujų ekonominių pokyčių, kaip naujos panaudojimo formos.

(5) Kūrybinė bei meninė autorių ir atlikėjų veikla reikalauja atitinkamų pajamų, kaip pagrindo tolimesnei kūrybinei ir meninei veiklai, o investicijos, kurios visų pirma reikalingos fonogramų ir filmų kūrimui, yra itin didelės ir susijusios su rizika. Tokių pajamų užtikrinimo ir investicijų atsipirkimo galimybė gali būti efektyviai garantuota tik užtikrinant pakankamą atitinkamų teisių turėtojų teisinę apsaugą.

(6) Tokia kūrybine, menine bei verslo veikla paprastai užsima savarankiškai dirbantys asmenys. Tokios veiklos vykdymas turėtų būti palengvintas suderinus teisinę apsaugą Bendrijoje. Tiek, kiek ši veikla iš esmės yra paslaugos, jų teikimas taip pat turėtų būti palengvintas sukūrus suderintus teisinius pagrindus Bendrijoje.

(7) Valstybių narių teisės aktai turėtų būti suderinti taip, kad neprieštarautų tarptautinėms konvencijoms, kuriomis pagrįsta didžioji dalis autorių teisių ir gretutinių teisių reglamentuojančių valstybių narių teisės aktų.

(8) Bendrijos teisės aktai, reglamentuojantys nuomos ir panaudos teises bei tam tikras gretutines autorinėms teisėms, gali tik nustatyti, kad valstybės narės suteikia nuomos ir panaudos teises tam tikroms teisių turėtojų grupėms, o gretutinių teisių apsaugos srityje gali tam tikroms teisių turėtojų grupėms nustatyti teisę fiksuoti, platinti, transliuoti ir teisę viešai paskelbti.

(9) Šioje direktyvoje būtina apibrėžti nuomos ir panaudos teisių sąvokas.

(10) Aiškumo sumetimais pageidautina, kad šioje direktyvoje į nuomos ir panaudos sąvokas nebūtų įtrauktos kai kurios kitos teisių objektų padarymo viešai prieinamais formos, tokios kaip, pavyzdžiui, fonogramų ar filmų viešas atlikimas, transliavimas, viešas rodymas ar panaudojimas vietoje informacijos tikslais. Šioje direktyvoje į panaudos sąvoką neturėtų būti įtraukta panauda, kurią viešai prieinama sąvoka vykdo tarpusavyje.

(1) 2006 m. spalio 12 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

(2) OL L 346, 1992 11 27, p. 61. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB (OL L 167, 2001 6 22, p. 10).

(3) Žr. I priedo A dalį.

- (11) Jeigu už panaudą viešai prieinamoje įstaigoje yra mokamas mokestis, kurio dydis neviršija sumos, reikalingos tos įstaigos veiklos išlaidų padengimui, šios direktyvos tikslais nėra laikoma, kad siekiama kokios nors tiesioginės ar netiesioginės ekonominės ar komercinės naudos.
- (12) Būtina nustatyti priemones, užtikrinančias neatšaukiamą teisingą atlyginimą autoriams ir atlikėjams, kuriems turi išlikti galimybė patikėti šios teisės administravimą juos atstovaujančioms kolektyvinio teisių administravimo organizacijoms.
- (13) Teisingas atlyginimas gali būti mokamas visas iš karto arba dalimis bet kuriuo metu arba nuo sutarties pasirašymo. Nustatant jį turėtų būti atsižvelgiama į autorių bei atlikėjų indėlio į fonogramos ar filmo kūrimą reikšmingumą.
- (14) Taip pat būtina apsaugoti bent jau autorių teisę į viešą panaudą, numatant specialius susitarimus. Vis dėlto priemonės, kurių imtasi nukrypstant nuo išimtinės viešos panaudos teisės reikalavimų, turi atitikti visų pirma Sutarties 12 straipsnį.
- (15) Šios direktyvos nuostatos dėl su autorių teisėmis susijusių teisių neturėtų drausti valstybės narėms taikyti šioje direktyvoje numatytos prezumpcijos dėl sutarčių dėl filmo kūrimo, individualiai arba kolektyviai sudarytų tarp atlikėjų ir filmo prodiuserio, toms išimtinėms teisėms. Be to, tos nuostatos neturėtų drausti valstybės narėms numatyti paneigiamą prezumpciją leidimui naudotis atitinkamose šios direktyvos nuostatose numatytais atlikėjų išimtinėmis teisėmis, jeigu ji neprieštarauja Tarptautinei konvencijai dėl atlikėjų, fonogramų gamintojų ir transliuojančiųjų organizacijų apsaugos (toliau – Romos konvencija).
- (16) Valstybės narės turėtų galėti užtikrinti ir didesnę gretutinių autorių teisėms teisių turėtojų apsaugą nei reikalaujama šios direktyvos nuostatose, susijusiose su teise transliuoti ir teise viešai paskelbti.
- (17) Suderintos nuomos ir panaudos teisės bei suderinta gretutinių autorių teisėms teisių apsauga neturėtų būti vykdoma taip, kad netiesiogiai ribotų prekybą tarp valstybių narių arba prieštarautų panaudojimo žiniasklaidos priemonėse chronologijos taisyklei, kaip pripažinta *Société Cinéthèque v FNCF* byloje ⁽¹⁾ paskelbtame sprendime.
- (18) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių išpareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

NUOMOS IR PANAUDOS TEISĖ

1 straipsnis

Derinimo objektas

1. Vykdydamos šio skyriaus nuostatas, valstybės narės suteikia 6 straipsnyje numatytą teisę leisti arba uždrausti nuomoti ir teikti panaudai autorių kūrinių originalus ir kopijas bei kitus objektus, kurie nurodyti 3 straipsnio 1 dalyje.

2. 1 dalyje nurodytos teisės neprarandamos pardavus ar kitu būdu išplatinus autorių kūrinių originalus ir kopijas bei kitus 3 straipsnio 1 dalyje numatytus objektus.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šioje direktyvoje vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

- a) „nuoma“ reiškia perdavimą naudotis tam tikram laikui siekiant tiesioginės ar netiesioginės ekonominės ar komercinės naudos;
- b) „panauda“ reiškia perdavimą neatlygintinai naudotis tam tikram laikui viešai prieinamoje įstaigoje nesiekiant tiesioginės ar netiesioginės ekonominės ar komercinės naudos;
- c) „filmas“ reiškia kinematografinius arba audiovizualinius kūrinius arba judančius vaizdus, tiek įgarsintus, tiek ir neįgarsintus.

2. Kinematografinio arba audiovizualinio kūrinio pagrindinis režisierius laikomas jo autoriumi arba vienu iš autorių. Valstybės narės gali numatyti, kad ir kiti asmenys laikomi bendraautoriais.

3 straipsnis

Teisių turėtojai ir nuomos bei panaudos teisių turinys

1. Išimtinė teisė leisti arba uždrausti nuomoti ir teikti panaudai:

- a) savo kūrinio originalą ir kopijas suteikiama autoriui;

⁽¹⁾ Sąjungtos bylos 60/84 ir 61/84, 1985 m. Rink. 2 605.

- b) savo atlikimo įrašą suteikiama atlikėjui;
- c) savo fonogramą suteikiama jos gamintojui;
- d) savo filmo originalą ir kopijas suteikiama jo pirmojo įrašo gamintojui.

2. Šioje direktyvoje numatyta nuomos ir panaudos teisė netaikoma pastatams ir taikomosios dailės kūriniams.

3. 1 dalyje nurodytos teisės gali būti perduodamos, suteikiamos arba įgyjamos pagal sutartines licencijas.

4. Nepažeidžiant 6 dalies, esant sutarčiai dėl filmo kūrimo, individualiai arba kolektyviai sudarytai tarp atlikėjų ir filmo prodiuserio, preziumuojama, kad joje nurodytas atlikėjas, jei sutarties nuostatose nenumatyta kitaip, perdavė jam priklausančią nuomos teisę, tačiau turi būti laikomasi 5 straipsnio nuostatų.

5. Vadovaudamasi 4 dalimi, valstybės narės gali nustatyti panašią prezumpciją autoriams.

6. Valstybės narės gali nustatyti, kad atlikėjų ir filmo prodiuserio sutarties dėl filmo kūrimo sudarymas suteikia nuomos teisę, jeigu tokioje sutartyje yra numatytas teisingas atlyginimas 5 straipsnio prasme. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad ši dalis *mutatis mutandis* taikoma II skyriuje nurodytoms teisėms.

4 straipsnis

Kompiuterių programų nuoma

Ši direktyva nepažeidžia 1991 m. gegužės 14 d. Tarybos direktyvos 91/250/EEB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos ⁽¹⁾ 4 straipsnio c punkto.

5 straipsnis

Neatšaukiama teisė į teisingą atlyginimą

1. Jei autorius arba atlikėjas yra perdavęs arba suteikęs fonogramos arba filmo originalo ar kopijos nuomos teisę fonogramos ar filmo prodiuseriui, tas autorius arba atlikėjas išsaugo teisę gauti teisingą atlyginimą už nuomą.

2. Autoriai arba atlikėjai negali atsisakyti teisės į teisingą atlyginimą už nuomą.

⁽¹⁾ OL L 122, 1991 5 17, p. 42. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/98/EEB (OL L 290, 1993 11 24, p. 9).

3. Teisės į teisingą atlyginimą administravimas gali būti patikėtas autorius arba atlikėjus atstovaujančioms kolektyvinio teisių administravimo organizacijoms.

4. Valstybės narės gali nuspręsti, ar kolektyvinio teisių administravimo organizacijoms galima pavesti teisės į teisingą atlyginimą administravimą ir nustatyti tokio administravimo ribas, taip pat numatyti, iš kieno tokio atlyginimo galima reikalauti arba jį atsiimti.

6 straipsnis

Nukrypimas nuo išimtinės viešos panaudos teisės reikalavimų

1. Valstybės narės gali nukrypti nuo 1 straipsnyje numatytos išimtinės viešos panaudos teisės, jeigu atlyginimas už tokią panaudą mokamas bent jau autoriams. Atsižvelgdamos į savus kultūros rėmimo tikslus, valstybės narės turi teisę pačios nustatyti tokio atlyginimo dydį.

2. Jeigu valstybės narės netaiko 1 straipsnyje nurodytos išimtinės panaudos teisės fonogramoms, filmams ir kompiuterių programoms, jos turi numatyti atlyginimą bent jau autoriams.

3. Valstybės narės gali atleisti tam tikrų kategorijų įstaigas nuo 1 ir 2 dalyse nurodyto atlyginimo mokėjimo.

II SKYRIUS

TEISĖS, GRETUTINĖS AUTORIŲ TEISĖMS

7 straipsnis

Įrašo teisė

1. Valstybės narės suteikia atlikėjams išimtinę teisę leisti arba uždrausti jų atlikimų įrašymą.

2. Valstybės narės suteikia transliuojančioms organizacijoms išimtinę teisę leisti arba uždrausti jų transliacijų įrašymą, nepriklausomai nuo to, ar minėtos transliacijos perduodamos laidais ar eteriu, įskaitant kabelinį ar palydovinį perdavimą.

3. Kabelinio perdavimo skirstytojas neturi 2 dalyje numatytos teisės, jeigu jis tik retransliuoja transliuojančiųjų organizacijų transliacijas.

8 straipsnis

Transliavimas ir viešas kūrinio paskelbimas

1. Valstybės narės suteikia atlikėjams išimtinę teisę leisti arba uždrausti transliuoti bevielio ryšio priemonėmis ir viešai skelbti jų atlikimus, išskyrus tuos atvejus, kai toks atlikimas jau yra transliuojamas atlikimas arba kai jis pagaminamas iš įrašo.

2. Valstybės narės numato teisę į naudotojo mokamą vieningą teisingą atlyginimą už fonogramos, kuri buvo išleista komerciniais tikslais ar atkurta, naudojimą transliavimui bevielio ryšio priemonėmis arba kitokiam viešam paskelbimui, ir užtikrina tokio atlyginimo paskirstymą atitinkamiems atlikėjams ir fonogramos gamintojams. Jeigu atlikėjai ir fonogramų gamintojai nesusitaria dėl atlyginimo pasidalinimo, valstybės narės gali nustatyti atlyginimo padalinimo sąlygas.

3. Valstybės narės suteikia transliuojančioms organizacijoms išimtinę teisę leisti arba uždrausti retransliuoti jų laidas bevielio ryšio priemonėmis, o taip pat viešai skelbti jų transliacijas, jeigu tai daroma viešai prieinamose vietose už įėjimo mokesčių.

9 straipsnis

Platinimo teisė

1. Valstybės narės išimtinę teisę parduoti arba kitu būdu viešai pateikti a-d punktuose nurodytus objektus ir jų kopijas, toliau tekste vadinamą platinimo teise, suteikia:

- a) atlikėjams – jų atlikimų įrašams;
- b) fonogramų gamintojams – jų fonogramoms;
- c) pirmųjų filmo įrašų gamintojams – jų filmų originalams ir kopijoms;
- d) transliuojančioms organizacijoms – jų transliacijų įrašams pagal 7 straipsnio 2 dalį.

2. 1 dalyje nurodytam objektui platinimo teisė Bendrijoje neišsamiama, išskyrus tuos atvejus, kai pirmas tokio objekto pardavimas Bendrijoje įvykdomas paties teisių turėtojo arba jam sutikus.

3. Platinimo teisė nepažeidžia specialių I skyriaus, visų pirma 1 straipsnio 2 dalies, nuostatų.

4. Platinimo teisė gali būti perduodama, suteikiama arba įgyjama pagal licencinę sutartį.

10 straipsnis

Teisių apribojimai

1. Valstybės narės gali apriboti šiame skyriuje nurodytas teises šiais atvejais:

- a) asmeninio naudojimo;

b) trumpų ištraukų naudojimo pateikiant informaciją apie naujausius įvykius;

c) transliuojančios organizacijos turimomis priemonėmis daromo ir savo transliacijoms skirto trumpalaikio įrašymo;

d) naudojimo išimtinai mokymo arba mokslinių tyrimų tikslais.

2. Nepriklausomai nuo 1 dalies reikalavimų, valstybės narės gali numatyti vienodus apribojimus tiek atlikėjų, fonogramų gamintojų, transliuojančių organizacijų ir pirmųjų filmų įrašų gamintojų apsaugai, tiek ir autorių teisių į literatūros bei meno kūrinius apsaugai.

Vis dėlto privalomos licencijos gali būti numatytos tik tuo atveju, jeigu jos neprieštarauja Romos konvencijai.

3. Apribojimai, nurodyti 1 ir 2 dalyse, taikomi tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisių turėtojų teisėtų interesų.

III SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

Taikymo laikas

1. Ši direktyva taikoma joje nurodytiems autorių kūriniams, atlikimams, fonogramoms, radijo ir televizijos transliacijoms ir pirmiesiems filmų įrašams, kuriuos autorių teisių ir gretutinių teisių srityje 1994 m. liepos 1 d. vis dar saugojo valstybių narių teisės aktai arba kurie tą dieną atitiko apsaugos kriterijus pagal šios direktyvos nuostatas.

2. Ši direktyva taikoma neįtakojant jokių iki 1994 m. liepos 1 d. buvusių panaudojimo atvejų.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad bus laikoma, jog teisių savininkai davė leidimą nuomoti ar teikti panaudai 3 straipsnio 1 dalies a – d punktuose minėtą objektą, jeigu įrodyta, kad juo tam tikslui buvo leista naudotis trečiosioms šalims arba jis buvo įsigytas iki 1994 m. liepos 1 d.

Tačiau, ypač tais atvejais, kai minėtas objektas yra skaitmeninis įrašas, valstybės narės gali nustatyti, kad teisių savininkai turi teisę į atitinkamą atlyginimą už to objekto nuomą ar panaudą.

4. Valstybės narės 2 straipsnio 2 dalies nuostatų neprivalo taikyti kinematografiniams arba audiovizualiniams kūriniais, sukurtiems iki 1994 m. liepos 1 d.

5. Ši direktyva, nepažeidžiant 3 dalies ir laikantis 7 dalies, neturi įtakos iki 1992 m. lapkričio 19 d. pasirašytoms sutartims.

6. Pagal 7 dalies nuostatas valstybės narės gali nustatyti, kad tais atvejais, kai teisių turėtojai, įgyjantys naujas teises pagal nacionalines nuostatas, priimtas įgyvendinant šią direktyvą, prieš 1994 m. liepos 1 d. buvo davę leidimą naudotis teisėmis, preziumuojama, jog jie perdavė naujas išimtinės teises.

7. Iki 1994 m. liepos 1 d. sudarytomis sutartims 5 straipsnyje numatyta nepanaikinama teisė į teisingą atlyginimą taikoma tik tais atvejais, jeigu autoriai, atlikėjai arba juos atstovaujantys asmenys iki 1997 m. sausio 1 d. yra pateikę prašymą dėl to. Jeigu teisių turėtojai nėra susitarę dėl atlyginimo dydžio, valstybės narės gali nustatyti teisingo atlyginimo dydį.

12 straipsnis

Autorių teisių ir gretutinių teisių tarpusavio ryšys

Gretutinių autorių teisėms teisių apsauga pagal šią direktyvą nepažeidžia autorių teisių apsaugos ir jai neturi jokios įtakos.

13 straipsnis

Pranešimas

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 92/100/EEB yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2006 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. PEKKARINEN

I PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva su vėlesniais pakeitimais

Tarybos direktyva 92/100/EEB (OL L 346, 1992 11 27, p. 61)	
Tarybos direktyva 93/98/EEB (OL L 290, 1993 11 24, p. 9)	Tik 11 straipsnio 2 dalis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB (OL L 167, 2001 6 22, p. 10)	Tik 11 straipsnio 1 dalis

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai

(nurodyta 14 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
92/100/EEB	1994 m. liepos 1 d.
93/98/EEB	1995 m. birželio 30 d.
2001/29/EB	2002 m. gruodžio 21 d.

II PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 92/100/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 1 dalies įvadinė formuluotė ir a punktas
1 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 1 dalies b punktas
1 straipsnio 4 dalis	1 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	3 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
2 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	3 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalies antra įtrauka	3 straipsnio 1 dalies b punktas
2 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka	3 straipsnio 1 dalies c punktas
2 straipsnio 1 dalies ketvirtos įtraukos pirmas sakiny	3 straipsnio 1 dalies d punktas
2 straipsnio 1 dalies ketvirtos įtraukos antras sakiny	2 straipsnio 1 dalies c punktas
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 5 dalis	3 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 6 dalis	3 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 7 dalis	3 straipsnio 6 dalis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnis	5 straipsnis
5 straipsnio 1 – 3 dalys	6 straipsnio 1 – 3 dalys
5 straipsnio 4 dalis	-
6 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies įvadinė formuluotė ir pabaigos formuluotė	9 straipsnio 1 dalies įvadinė formuluotė
9 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punktas
9 straipsnio 1 dalies antra įtrauka	9 straipsnio 1 dalies b punktas
9 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka	9 straipsnio 1 dalies c punktas
9 straipsnio 1 dalies ketvirta įtrauka	9 straipsnio 1 dalies d punktas
9 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	9 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	10 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 2 dalies antras sakiny	10 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis
13 straipsnio 1 ir 2 dalys	11 straipsnio 1 ir 2 dalys
13 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	11 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 3 dalies antras sakiny	11 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 5 dalis	-
13 straipsnio 6 dalis	11 straipsnio 5 dalis
13 straipsnio 7 dalis	11 straipsnio 6 dalis

Direktyva 92/100/EEB	Ši direktyva
13 straipsnio 8 dalis	-
13 straipsnio 9 dalis	11 straipsnio 7 dalis
14 straipsnis	12 straipsnis
15 straipsnio 1 dalis	-
15 straipsnio 2 dalis	13 straipsnis
-	14 straipsnis
-	15 straipsnis
16 straipsnis	16 straipsnis
-	I priedas
-	II priedas